

Újabb adatok Bedő Albert magánéletéről

A kálnoki Bedő Albertről eddig megjelent megemlékezésekből hiányzik magánéletének néhány adata. A korabeli nyomtatott sajtó, illetve az anyakönyvi, levéltári adatok digitalizálása folytán életrajzának korábban rejtve maradt részletei váltak újabban kereshetővé.

A *Fővárosi Lapok* 1873. február 22-én megjelent számában olvashatjuk, hogy „Aebly Adolf tisztelt pesti kereskedő s városi képviselő szerdán egyszerre ünneplé saját ezüst-lakodalmát s egyik unokabuga: Lachnit Ilka kisasszony (egy ezredes lánya) s Bedő Albert erdészeti tanácsos jegyváltását”.

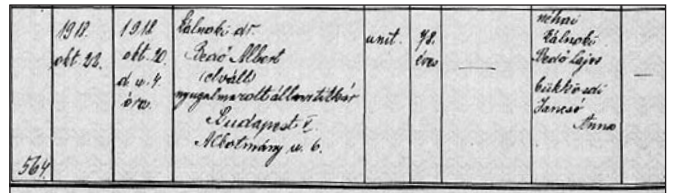
Magáról az eljegyzésről a lap egy korábbi száma is megemlékezett. Lachnit Ilona a budai főhadai kormányiszéken dolgozó lovag Lachnit Henrik alezredes és Hoffmann Hermína lánya volt. A házasság pontos napjának kiderítése további kutatást igényel, de annyi bizonyos, hogy a frigyből 1874. november 4-én Béla névre keresztelt fiúgyermekük született.

Lachnit Ilona két évtized múltán elhidegült a férjétől, és 1897-ben lezajlott válóperüket követően újból férjhez ment Földi János királyi erdőtanácsoshoz, majd özvegygé válását követően, 76 éves korában, 1930. április 1-jén hunyt el.

Bedő Béla apját követve eleinte szintén a közigazgatásban dolgozott: Liptó vármegye főszolgabírája volt. 1899. ja-

nuár 9-én összeházasodott báró márkus- és batizfalvi Máriássy Eszterrel, kitől azonban később elvált.

1902-től négy évig Afrikában élt, majd a *Pester Lloyd*, a *Budapesti Hírlap*, utóbb pedig *Az Újság* munkatársa volt. 1908. május 11-én újra nősült: Marx Idát vette feleségül. 1909-től az Uránia Tudományos Színház igazgatója volt. Az első világháború során az orosz és az olasz fronton harcolt, több kitüntetést szerzett. A háború után galgagyörki birtokára vonult vissza, ahol 1939. február 9-én halt meg.

Számos hírlapi cikke mellett több novelláskötete is megjelent; ismert műgyűjtőként és a budapesti V. kerületi Honvéd utca 3. szám alatti szecessziós bérház építetőjeként is ismert volt. Utóbbinak további erdészeti vonatkozása, hogy az építési telek egy időben az Országos Erdészeti Egyesület tulajdonában is állt.

Magyar Gábor

igazgató, Miniszterelnökség, „Egy a természettel – vadászat és természet” Kiállítás Miniszteri Biztosi Titkársága

Emlékezés a kiváló magyar erdőszpolitikusra

Száz évvel ezelőtt – az első világháború elvesztésével egy időben – hunyt el dr. kálnoki Bedő Albert országos főerdőmester, államtitkár, az MTA levelező tagja, az Országos Erdészeti Egyesületnek megalakulásakor titkára, később első alelnöke, majd tiszteletbeli elnöke, az Erdészeti Lapok munkatársa, szerkesztője.

Bedő Albert a háromszéki Sepsikőröspatakon született 1839. december 31-én. Az ötgyermekes lelkészcsalád elsőszülöttjeként Bedő Albert az elemi iskoláit már édesapja új szolgálati helyén, a Sepsikőröspatakkal szomszédos Kálnokon végezte, Székelykeresztúron járt gimnáziumba, majd az érettségi után két évig jogot és unitárius teológiát hallgatott Kolozsváron. Innen vezetett az útja 1860-ban a selmecbányai Magyar Királyi Bányászati és Erdészeti Akadémiára, ahol 1866-ban szerzett erdőmérnöki oklevelet.

Selmecbányán, az Akadémián találkozott az erősen magyar nemzeti elköteleződésű Divald Adolffal és Wagner Károllyal, akikkel együtt a magyar nyelvű erdőszpolitika és szaknyelv megteremtését tűzte ki célul.

Ennek szervezeti hátteret is kívántak biztosítani, s miután az 1851-ben alapított, német szellemiségű szakmai szervezet, az Ungarischer Forstverein magyar szellemiségűvé reformálásával kudarcot vallottak, 1866. december 9-én megalapították az Országos Erdészeti Egyesületet.

Az új, valóban magyar szervezet első titkárának pedig Bedő Albertet választották, aki több mint tizenhárom éven

át látta el e tisztséget, majd állam- és szakigazgatási munkaköri teendői miatt lemondott a titkári tisztségről. 1880-tól az OEE első alelnöke lett.

Szintén a magyar erdőszpolitika és szaknyelv megteremtését szolgálta az első magyar nyelvű erdőszpolitikai szaklapunk, az *Erdészeti Lapok* megalapítása 1862-ben, amelynek Bedő Albert a kezdetektől munkatársa, majd 1872–1899 között szerkesztője volt.

Szakmai pályafutása: 1872-től főerdőmester, 1873-tól főerdőtanácsos volt. Később országos főerdőmester, 1885-től pedig földművelésügyi államtitkár lett. 1896-ban vonult nyugdíjba, s ez év őszétől országgyűlési képviselőnek választották. Életének 79. évében, 1918. október 20-án hunyt el.

Szakmai munkásságának egyik kiemelkedő eredménye a Divald Adolffal és Wagner Károllyal közösen megalkotott, a tartamos erdőgazdálkodást biztosító, első modern polgári erdőtvörvénynek tekintett 1879. évi XXXI. törvénycikk, amely ötvenöt évig volt hatályban. Együttal megszervezte az erdőrendezői és erdőfelügyeleti rendszert, majd országos erdőleltárt készített, amelynek adattárát 1896-ban

négykötetes erdőszpolitikai statisztika formájában tette közzé. Ehhez készült a híres Bedő-térképként emlegetett átnemzeti térkép is.

A kiváló erdőszpolitikus, Bedő Albert halálának 100. évfordulóján az OEE Nagykanizsai Helyi Csoportja koszorúzással egybekötött megemlékezést tartott Nagykanizsán, a Bedő Albert utcában található emléktáblánál.

Fűr Tamás

titkár, OEE Nagykanizsai H.Cs.

